

HCA Podcast Episode 001: Train Ride to Edirne

Bu hafta sonu ailece trenle Edirne'ye gittik. Cumartesi günü çok erken kalkıp İdealtepe tren istasyonuna gittik. Malakay ve Sonora meraklıydı. İstasyona gelince Haydarpaşa'ya giden trene bindik. Boğazdan geçerken, güneşin doğuşunu izledik. Vapurdayken boğazda çok balıkçı gördük, onların işi başlıyordu. Eminönüne gelince karşıdaki tren istasyonuna yürüdük. Orada beklerken, kahvaltı yaptık. Saat 7.20 trenine binip rahat bir koltuk bulduk. Bu tren yolculuğu çok rahattı ama çok yavaştı. Altı buçuk saat trendeydik. Bence zaman önemli değilse tren daha rahat ama zaman önemliyse trene binilmez. O tren sahil boyunca yolculuğa başlamıştı. Eski şehrin duvarları boyunca gitmeye devam ediyordu. İstanbul'dan sonra kırlığa girip bir çok köyün içinden geçti. Köyler çok ilginçti. O kır ve köyler Güney Dakota'ya benziyordu. Sevdığımız yolculuk bitince, arkadaşımız David'lerin evine gittik. Ailesiyle çok güzel zaman geçirdik.

HCA Podcast Episode 002: Hanging with the Nannies

Bu günler benim için acayip geçiyor. Consuelo'nun dersi sabah saat on'dan ikiye kadar. Bu ders boyunca çocuklara ben bakıyorum. Bunun, benim için çok iyi bir şey olduğunu düşünüyorum. Çocuklara bakmak iyi bir fırsattır. Hangi baba çocuklarıyla bu kadar çok zaman geçiriyor? Çok az! Şanslıyım. Kutsanmışım. Ama bu zaman bir az acayip geçiyor. Eğer çocuklar Consuelo ders çalışırken evin içinde oynarsa Consuelo için her şey çok zor oluyor. Onun için her sabah parka gidiyoruz. Bu biraz acayip çünkü her gün üç dört bakıcıyla çocuklarıma bakıyorum. Herhalde ben onlara çok acayip gözüküyorum. Ama herkes bana çok şefkatli davranıyor.

HCA Podcast Episode 003: The Great Fish Disaster

Dün akşam biz çöpçü balığını çok yaralı bulduk. Bizim zebra balıklarımız ona saldırmış. Bu balığın gözleri ve kuyruğu yoktu zebralar onları yemiş. Malakay annesine –Anne, çöp balığının gözlerine ne oldu – diye sordu. Biz akvaryuma gidip bu büyük felaketi gördük. Ben ölen balığı alıp tuvaletin içine attım. Aynı zamanda diğer çöpçü balığını başka bir akvaryuma taşıdım. Malakay biraz üzgündü ama hala zebra balıklarını seviyordu. Benim baş belalarım yetişiyor ve bu balıklar yüzünden çok yoruluyorum. Bir dahaki sefer Malakay için bir bitki alacağım.

HCA Podcast Episode 004: Rocky Mountain High

Geçen son bahar, üç hafta için ailece Colorado'ya dil öğrenme okuluna gittik. Çok iyi sınıflar gördük. Orada her gün, zaman olursa, dersten sonra bir demiryolu yürüyüşüne çıkıyorduk. Malakay hiç şikayet etmedi çünkü bu yolun sonunda büyük bir çocuk parkı vardı. O, parkta neşeli bir çocuktur. Çocuk sırt çantasında Sonora'yı taşıdım. O benim sırtıma binmeyi çok sevdi. Bir Cumartesi, büyük bir dağa çıktık. Yol zirveye sadece 3 kilometre uzak ama çok zor. Sonora'yı taşıdım ama Malakay adım adım yürüyordu. Yolda iyi bir arkadaşımıza rastladık. Onunla bol ağaçlı bir ormandan geçtik ve iki saat yürüdük. Her beş dakikada bir dinlemek için bir başka bir ağaca yaslandık ama zirveye kadar terleyerek çıktık. Malakay bize yorgun olduğunu hiç söylemedi. O güçlüydü. Sonunda zirveye ulaştık, çok su içtik ve iyi bir mola verdik. Zirveden iyi bir manzara gördük. Bu macerayı anlatmak istedim çünkü bizim için çok iyi bir gündü.

HCA Podcast Episode 005: The Tree Cutter Story

Bir gün bir adam ormanın gölgeğinde yürüyormuş. Küçük dereden zıplayarak geçtikten sonra bir tepeye doğru gitmiş. Yokuştan çıkarken küçük bir ses duymaya başlamış – Ői Őı Ői Őı Ői Őı Ői Őı ... Merak ettiği için sese doğru devam etmiş. Tepenin zirvesine gelince kocaman bir ağaç görmüş ve altında bir adam testere ile o ağacı kesiyormuş. Ormanda gezen adam beş on dakika diğer çalışan adamı izlemiş. Ağacı kesen adam kel, pis, ve çirkinmiş. Durmadan ağacı kesiyormuş. O kadar çalışmışki hoşaf gibi olmuş. Testere ile çok çaba göstermiş. En sonunda adam ağacı kesen adama yaklaşmış. “Affedersiniz,” demiş. Ama adam duymamış tekrar, “Affedersiniz!” diye bağırılmış. Ağacı kesen adam durmadan diğerine, “Evet,” diye mırıldanmış. Onu hiç umursamamış. Kesmeye devam etmiş. Büyük bir iradeyle uğraşmış. Terliyormuş, yoruluyormuş ama durup dinlemeden ağacı kesmeye devam ediyormuş. En sonunda, izleyen adam etkisiz ileri geri giden testereyi gördükten bir kaç dakika sonra, ağacı kesen adama, “Testeranız keskin mi? Başlamadan önce testerenizi bilediniz mi?” diye sormuş.

Ağacı kesen adam, “Hayır. Ağacı kestiğim için biraz fazla meşgulüm.” Diye cevap vermiş.

Bu hikayeden çıkaracağımız sonuç: Abraham Lincoln’un dediği gibi, “Eğer bir ağacı kesmem lazımsa ve o iş için on saatim varsa, çalışmaya başlamadan önce, altı saat testeremi bilerim.” dir.

HCA Podcast Episode 006: Ramazon Excitement

Bugün Ramazan’ın ilk günüdür. Benim için her şey yeni. Ramazan hakkında bazı şeyler öğrenmek istiyorum. Bir kitapta Ramazan hakkında bir bölüm okuyorum. Özel pide, sahur ve iftar hakkında bazı şeyler okudum. Eğer olursa Cuma günü camiye gitmek istiyorum. Ocaktan beri burada oturuyorum ve bu

Ramazan benim için en büyük bayram. Ramazan hakkında çok şey öğrenmem gerek. Ramazan için biraz heyecanlandım. Büyük bir Türk kültür dersi ve yeni bir dini bayram öğreneceğim.

HCA Podcast Episode 007: Early Morning Drumming

Bu sabah çok erkenden büyük bir ses bizi uyandırdı. Saat üç buçukta, biri büyük bir davul çalıyordu. Geçen sabah duymadım. Belki başka bir sokakta çalıyordu. Bu sabah Consuelo'yla pencereye koşup baktık. Malakay'ın ağladığını duyup odasına gittim. Biraz korktu ama sonra hemen uyudu. Sorun yoktu. Yarın bu şeyi kaydetmek istiyorum. Hazır olacağım. Eğer bu adam sokağımıza gelirse video kamerasıyla pencerede bekliyor olacağım. Saat beşe kadar bekleyeceğim.

HCA Podcast Episode 008: Soccer Lessons

Dün akşam Malakay'la ona top almak için Carrefour'a gittik. Malakay futbolu sevmeye başlıyor çünkü bugünlerde her akşam Avrupa Şampiyonasını izliyor. Malakay'ın en sevdiği futbolcu Çek Cumhuriyetinin kalecisi Petr Çeh. Malakay onun kaskının çok iyi olduğunu düşünüyor. Dün akşam yeni futbol topu aldıktan sonra salonda büyük bir maç yaptık. Bizim kanepemiz kaleydi. Ben kaleciydim ve Malakay bana on gol attı. Dokuz golü sağ ayağıyla attı ve bir golü de sol ayağıyla attı. Kaleci olarak, iyi değildim. Futbol oynamayı yeni öğreniyor. Eğer Malakay çok pratik yaparsa Ronaldo gibi olabilir. İnşallah.

HCA Podcast Episode 009: Balikkayilar Canyon

Bu Cumartesi günü başka bir yere gideceğiz. İsmi Ballıkayalar. İstanbul'dan biraz uzak ama araba olmadan gidebiliriz. Çok güzel bir yer olduğunu duymuştum. Orada kanyonda bir ırmak var ve yürüyüş yapmak için bir çok yol

var. İnternette çok resmi var. Taştan gelen şelale küçük ama çok güzel. Uçurumlar var ve insanlar kayaya tırmanmak için oraya gidiyorlar. Biz tırmanmayacağız. Dağ sporları dükkanında çalışan adamdan bu yer hakkında bazı şeyler duymuştum. O bana bu yere gitmemi söyledi. Türkiye'ye geldiğimizden beri bunun gibi bir yer arıyorum. Oraya gidene kadar bu yer hakkında bazı şeyler öğrenmeliyiz. Bu Cumartesi günü ailece büyük bir macera yapacağız.

HCA Podcast Episode 010: Galatasaray Match

Pazar akşamı Mehmet'le Galatasaray'ın maçına gittim. Çok iyi zaman geçirdim. Her şey çok iyiydi. Otubüse binecektik ama Mehmet'in arkadaşının arabasıyla gittik. Çok trafik vardı ama otobüsten daha kolay ve daha hızlıydı. Stadyuma gelince arabayı park edip lokantaya yürüyerek gittik. Lokantada, ben, Mehmet, onun abisi, arkadaşı ve arkadaşının kardeşiyle yemek yedik. İlk kez kokoreç yedim. Kokoreç fena değildi. Yedikten sonra ve maça gitmeden önce çay içtik. Mehmet'in abisi ve arkadaşları çok nazik. Çay içtikten sonra stadyuma gittik. Stadyum çok kalabalık, heyecanlı ve çok enerjikti. Bir Fenerbahçe maçı hakkında hiç bir şey hayal edemiyordum. Çok daha deli olmalı. Galatasaray taraftarları çok tezahürat yaptı. Onlar çok iyi taraftarlar. Maç çok heyecanlı ve izlemek çok eğlenceliydi. Biz 2-0 kazandık. Goller çok iyiydi. İlk golü kornerden Lincoln ortalayıp Harry Kewell kafayla attı. İkinci golü, Lincoln çok iyi bir vuruşla attı. O maçı çok sevdim ve başka maçlara da gitmek istiyorum.

HCA Podcast Episode 11: The American and the Fisherman

Bir gün çok zengin bir Amerikalı küçük ama güzel bir tropik adaya tatil'e gitmiş. Sabahleyin çok geç uyandıktan sonra deniz kıyısına gidip kumda gezmiş.

Orada, teknenin gölgesinde oturan bir balıkçı görmüş. O balıkçı sakın sakın dalgaları izliyormuş. O balıkçının derisi çok siyahmış ve yoksul görünüyormuş. Amerikalı, o adamın çok tembel olduğunu düşünmüş. Balıkçıya doğru gidip ona “Niye çalışmıyorsun?” diye sormuş.

Balıkçı biraz şaşırılmış ama yavaş yavaş, “Şey abi, sabahleyin tekneme binip denize açılmıştım. Balık tuttuktan sonra geri gelmişim. Tuttuğum balıkları markete götürüp satmıştım. Aldığım parayla bugün için yemek almıştım. Sonra buraya gelip güneş ve dalgalar hoşuma gittiği için burada oturmuştum.” diye cevap vermiş.

Amerikalı ona, “Ama çok zaman var. Eğer daha balık tutarsan daha büyük tekne ve ağ alabilirsin. Eğer daha çok çalışırsan çok para kazanabilirsin. Eğer daha zengin olursan her gün plajda dinlenebilirsin!” demiş.

Balıkçı Amerikalıya gülümseyerek, “Abi, şimdi her gün plajda dinleniyorum.” demiş.

O Amerikalı iş adamı adaya bir hafta gelmek için bütün yıl boyunca haftada altmış saat falan çalışırken o balıkçı sabahleyin dört beş saat çalıştıktan sonra plajda dinlenebiliyormuş. Bence vakit her zaman nakit değildir.

HCA Podcast Episode 12: September 11th Memories

11 Eylül 2001’de, dünya yerinden oynadı. O günden beri bir çok Amerikalı Ortadoğu hakkında başka şekilde düşündü. O gün iki büyük jumbojet, gökdelene çarpmıştı. Çok büyük bir felaketti. Hemen hemen üç bin insan öldü. Bu olay olurken ben evdeydim iş için hazırlanıyordum. Consuelo önceden işe gitmişti. Yalnızdım. Lavabodaki bulaşıkları yıkamaya başlayıp radyoyu açmak için salona gittim. Yeni bir U2 CD’si vardı ama ben radyoda haberleri dinlemeyi seçtim. İlk beş dakika her şey normaldi. Aniden haber spikeri normal haberi bırakıp bu olay hakkında konuşmaya başlamıştı. Başlangıçta, ne o spiker ne de ben hiç bir şey bilmiyorduk. Biraz dinleyerek bu büyük felaketi anlamaya başladım. Hiç bir

Amerikalı asla unutmuyacak. Genellikle Amerika çok sakindi ama o günden beri her şey karışmıştı.

HCA Podcast Episode 13: At the Bookstore

Dün akşam saç traşı olacaktım ama berbere gittiğim zaman sırada iki adam bekliyordu. Ben de mektup zarfı almak için kitapçıya gittim. Sık sık o kitapçıya giderim. Zarfı aldıktan sonra 'Yaş Otuz Beş' şiiri hakkında soru sordum. O şiir hakkında herkes bir şeyler bilirmiş. Dükkanın arkasına gidip kitapçıyla o kitaba bakmaya başladık. Arkada başka bir kitapçı vardı. O kitapçı da bir gitar öğretmeniydi ve dersini bekliyordu. Konuşmaya başladık. İki saat konuştuk. Diğer kitapçı geldi ve yavaş yavaş başka insanlar da geldiler. Saat altıya kadar sohbet ettik. Edebiyat, din, felsefe ve Türkiye hakkında konuştuk. Türkçe öğrenmek için çok iyi bir zamandı ama saçım iyi değildi. O kitapçıya gitmeye devam edeceğim.

HCA Podcast Episode 14: Broken Wrist

On sekiz yaşındayken, bileğim kırıldı. Bir gece arkadaşlarımla okul için bir proje yapıyorduk. Bileğim kırıldığı zaman büyük bir heykel yapmaya çalışıyorduk. Ağır demir bir kutuyu kaldırırken, o bileğime düştü. Bileğim yerinden çıktı ve küçük bir parçası kırıldı. Çok az ağrı hissettiğim halde kız arkadaşlarım büyük bir felaketmiş gibi bağırmaya başladılar. Diğer elimle bileğimi çekip sıkıştırdım. Bileğimi normal yerine yerleştirdince kendimi çok daha iyi hissettim. Kendimi daha iyi hissetmeme rağmen, hastaneye gittik. Zarar gören bileğimi doktora gösterdim. Bileğimin röntgenini çektiler. Elime ve koluma bir alçı yaptılar. Alçımın altı hafta kolumda kalması gerekti. O günden beri sağ bileğim sol bileğim kadar güçlü değil.

